

MÁRIA OD JEŽIŠA
Z AGREDY

MYSTICKÉ MESTO BOŽIE

I

POČATIE

ŽIVOTOPIS
BOŽEJ MATKY PANNY MÁRIE

MYSTICKÉ
MESTO BOŽIE

I

POČATIE

MÁRIA OD JEŽIŠA
Z AGREDA

MYSTICKÉ
MESTO
BOŽIE
I

POČATIE

ŽIVOTOPIS
BOŽEJ MATKY PANNY MÁRIE

Ktože je tá, čo vychádza sťa zornica,
krásna ako mesiac, jasná ako slnko,
strašná jak šíky pod zástavami?

Pies 6,10

Zázrak Božej všemohúcnosti a nevyčerpatel'ný zdroj milosti.
Životopis Panny a Matky Božej Márie, našej Kráľovnej a Panej,
najsvätejšej Uzmierovateľky za Evino previnenie
a Sprostredkovateľky milostí, ktorý podľa zjavení
a pod vedením samotnej Panny Márie
napísala Božia služobnica sestra Mária od Ježiša z Agredy,
predstavená Kláštora Nepoškvrneného počatia,
Rádu svätého Františka Serafínskeho v meste Agreda
v provincii Burgos v Španielsku, na nové poučenie sveta,
na posilnenie Katolíckej cirkvi a na povzbudenie ľudstva.

Podľa pôvodného autorizovaného španielskeho vydania do anglického jazyka preložil Fiscar Marison (rev. George J. Blatter) a podľa tohto cirkevne schváleného anglického vydania do českého jazyka preložil Jan Cyril Řeřucha v mariánskom roku 1954.

Z českého prekladu z roku 1954, ktorý v roku 2018 upravil Josef Tuček, do slovenského jazyka preložila Silvia Koscelanská-Hajdučková v roku 2022.

Vydal: © Zachej.sk, 2022

Grafika: © bookwork.sk

Kniha prešla jazykovou korektúrou.

ISBN: 978-80-8211-572-0

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovať v akejkoľvek podobe alebo akýmkoľvek spôsobom (elektronicky, mechanicky, fotokópiami alebo iným spôsobom) bez súhlasu vlastníka autorských práv.

**IMPRIMATUR
PRE PRVÉ ANGLICKÉ VYDANIE**

Rome City, Ind., 24. august 1912

Dôstojnému pánovi Georgeovi J. Blatterovi

Drahý dôstojný pán:

Dávam Vám svoje schválenie anglického prekladu diela „Ciudad de Dios“.

S prianím hojného požehnania zostávam Váš v Kristu:

†H. J. Alerding, biskup z Fort Wayne

**ODPORÚČANIE
DRUHÉHO ANGLICKÉHO VYDANIA**

Santa Fé, New Mexico, 9. január 1949

S najväčšou ochotou dávam dnes svoje odporúčanie novému vydaniu diela „The City of God“ od sestry Márie od Ježiša, ktoré sa opätovne uskutoční bez zmien, podľa pôvodného autorizovaného vydania zo španielskeho jazyka z roku 1902, a ktoré už bolo schválené Jeho Excelenciou H. J. Alerdingom, biskupom vo Fort Wayne.

†Edwin V. Byrne, D.D., arcibiskup v Santa Fé

PREHLÁSENIE

Majúc v poslušnej úcte dekréty pápeža Urbana VIII. i všetkých pápežov, prehlasujeme, že v celku aj v jednotlivostiach týkajúcich sa zjavení, zázrakov a pod. podrobujeme sa bezvýhradne súdu svätej Rímskokatolíckej cirkvi.

**IMPRIMATUR
PRE ČESKÉ VYDANIE MESTA BOŽIEHO**

NIHIL OBSTAT: Rev. Martin Horak O.S.B.
censor deputatus

IMPRIMI POTEST: † Rt. Rev. Ambrose L. Ondrak O.S.B.
St. Procopius Abbey, Lisle, Illinois

IMPRIMATUR: † Albert Cardinal Meyer,
Archbishop of Chicago

Chicago, Illinois, 17. január 1961

ZVLÁŠTNE UPOZORNENIE PRE ČITATEĽOV

ZJAVENIE

Čokoľvek by sa podstatne líšilo od učenia Katolíckej cirkvi, nie je žiadna osoba oprávnená vyučovať ani veriť, a to za akýchkoľvek okolností. Navyše aj základné pravdy môžu byť vyučované a vykladané iba v schválenom zmysle a duchu, alebo aspoň nie zakázanom Cirkvou. To ihneď poukazuje na postoj, ktorý k súkromným zjaveniam, či už pochádzajúcim z neba, alebo vzniknutým na základe iba ľudskej alebo diabolskej halucinácie, zaujíma Božia Cirkev.

Niet pochyb, že Boh môže a že i zjavuje vyvoleným dušiam skryté veci, ktoré dopĺňajú, čo prostredníctvom verejnej služby učí jeho Cirkev. Prijatou pravdou tiež je, že Boh niekedy zjavuje svojim priateľom pravdy s výslovným zámerom, aby toto zvláštne poznanie odovzdali ostatným, dobre disponovaným osobám prirodzeným a ľudským spôsobom, v závislosti na ich schopnosti tieto pravdy prijať. Takéto posolstvá vybavuje dostatkom dôkazov, uspokojujúcich všetky požiadavky obozretnej a dobre založenej ľudskej viery. Z toho prirodzene vyplýva, že v prípadoch, keď sú súkromné zjavenia doplnené dôkazmi ich nebeského pôvodu, bude Boha tešiť racionálna a milujúca viera a že nebude uspokojený úskočnou a zatvrdnutou nevierou v takto súkromne zjavené skutočnosti alebo pravdy. V prípadoch, keď sú vonkajšie dôkazy nedostatočné, alebo kedykoľvek svätá Cirkev vyjadrí priamy alebo nepriamy nesúhlas, by viera v takéto súkromné zjavenia bola nielen pochabá, ale jednoznačne nesprávna.

ÚPLNÉ SCHVÁLENIE

Cirkev doposiaľ neudelila verejnú a úplnú schválenie súkromným zjaveniam akéhokoľvek druhu a ani to nikdy neurobí, pretože by sa tak tieto zjavenia stali faktickým dodatkom k pokladu viery, ktorý nám zanechal Ježiš Kristus. Ale potichu a nepriamo schválila mnoho súkromných zjavení a medzi nimi i spisy Márie z Agredy. Mohla tak spraviť preto, že neexistuje žiadny spis tohto druhu, ktorý by podával spoľahlivejšie ľudské dôkazy božského pôvodu než „Ciudad de Dios“ ctihodnej Božej služobnice Márie z Agredy.

Existencia Biblie odôvodňuje otázku, či neexistujú aj iné knihy, ktoré boli spísané pod nadprirodzeným vedením, aj keď samozrejme vieme, že žiadna z nich nemôže byť taká významná a autentická ako Biblia, pretože tá bola daná ľudstvu ako záznam verejného Božieho zjavenia pre všetky etapy jeho vývoja až do konca vekov.

NESMIERNY PRIESTOR NEZNÁMEHO

Evidentne však existuje rozsiahla oblasť právd ležiacich za hranicami prirodzeného ľudského poznania, ktoré nie sú v Biblii zaznamenané. Možno si poviete, že v pravom náboženstve je obsiahnuté všetko. A samozrejme máte pravdu. Učenie a služba osôb na to povolaných, prax a príklad osôb vynikajúcich v kresťanských cnostiach a spisy obsahujúce najvyššie pravdy sú obvyklými prostriedkami pre šírenie pravdy

a vedenie ľudí k naplneniu ich dôležitého údelu. Okrem toho všetkého však dejiny ukazujú, že Boh pri zvláštnych príležitostiach udeluje svojim priateľom vyššie nazeranie nadprirodzených právd a skutočností, ktoré, pokiaľ sú z jeho príkazu zaznamenané písomnou formou, on sám určil ako zdroj vyššieho poznania a právom si zaslúžia byť uznané ako súkromné zjavenia.

PRÍZNAKY KLAMU

Uplynulé časy nie sú chudobné na spisy, ktoré o sebe tvrdia, že sú vytvorené na základe Božieho zjavenia alebo vnuknutia. Mnohé z nich nie sú ničím iným než podvodom, ktorý vykazuje známky vedomej alebo nevedomej fantázie. Obyčajne obsahujú prvky pôsobenia a poznania nadľudských síl a súčasne sa v ich autorstve a smerovaní neobjavuje nič božské ani dobročinné, čo svedčí nielen o ľudskom zlyhaní, ale i o zlovestnom a zradnom vplyve zlých duchov, ktorý často nájde cestu do podobných diel. Starodávne čarodejníctvo a mágia spolu s moderným špiritizmom majú svoje korene práve v tomto druhu nadprirodzených posolstiev.

JE NUTNÉ STAROSTLIVÉ SKÚMANIE

Bolo by nanajvýš pochabé nepožadovať dôkladné vyšetrovanie všetkého, čo je predkladané ako súkromné zjavenie. Našťastie je možné uskutočniť bezpečnú a spoľahlivú skúšku. Všetko, čo je nutné urobiť, je preveriť charakter a pohnútky spisovateľa a dôsledky a smerovanie jeho spisov. Mohamed sa ukázal byť epileptickým dobrodruhom a jeho Korán, ktorý je paródiou židovstva i kresťanstva, sa na civilizácii usadil ako gangréna. Z Josepha Smitha a jeho spoločníkov sa vyklúli spurní buriči a vrahovia, ktorých kniha o mormónstve je smiešnou napodobeninou a východiskom pre fanatickú a bigamistickú technokraciu. Fakír John Alexander Dowie, ktorý sa vydával za proroka, skončil ako šialenec v zbankrotovanom Sione, aj keď svojim príbuzným zanechal milióny. Šarlatánka Mary Baker Eddyová bláznivo zláatala útržky z Biblie s kusmi budhizmu, brahmanizmu a jasnovidectva a tento zmätočný zlepenec odovzdávala mnohým a mnohým oklamánym nasledovníkom, ktorí očakávajú, že im ich falošná veda zaistí trvalý život alebo vzkriesenie z mŕtvych.

Je azda ťažké odhaliť podvod v zjaveniach tohto druhu? A predsa si takíto ľudia robia nárok na dar Božieho zjavenia a často si prisvojujú state, ktoré svedčia o zdroji poznatkov a klamu nie ľudského pôvodu. Desivé prejavy špiritizmu a ohromujúce udalosti, o ktorých informujú médiá, nie sú ničím iným než výkonomi obratných rúk alebo zmyslovou ilúziou. Niektoré z nich sa však nedajú vysvetliť, iba keď pripustíme možnosť zásahov temného duchovného sveta.

INÝ ARGUMENT PRE SÚKROMNÉ ZJAVENIA

Nebolo by absurdné pripúšťať možnosť kontaktu so zlými duchmi alebo dušami zomrelých, zatratenými a inými (pričom ju nevyklučuje žiaden rozumný človek), a popierať možnosť kontaktu s dobrými duchmi alebo dušami u Boha? Kto by

chcel umenšovať Božiu moc týmto spôsobom? Tvrdiť, že všetok kontakt s Bohom a dobrými duchmi je bežne sprostredkovaný verejnou službou pravého náboženstva, je obmedzujúce a nie celkom pravdivé. Svätý Pavol videl veci, o ktorých sa neodvážil hovoriť, hoci ochotne písal o iných svojich zjaveniach.

Učenie o Nepoškvrnenom počatí a o neomylnosti bolo súkromne zjavené mnohokrát predtým, než bolo oficiálne sformulované a prijaté ako pravda osobne pochopená všetkými rozumnými ľuďmi. Kto bol pred zadefinovaním tohto učenia múdrejší a prezieravejší? Ľudia, čo odmietali uveriť pravdám, ktoré boli zjavené súkromne, alebo takí, ktorí príslušné zjavenia skúmali a zistili, že sú z ľudského pohľadu dôveryhodné, že nie sú v rozpore s učením pravého náboženstva, a jednoducho ho prijali ako pravdu zjavenú Bohom? Povedal by som, že tí druhí sa ukázali byť vo svojej dobe a vo svojej viere omnoho viac osvietení než tí prví, ktorí zotrvali vo svojej vyberavej nedôvere k súkromným zjaveniam.

NIE JE ŤAŽKÉ ROZOZNAŤ PRAVDU OD KLAMSTVA

Pokiaľ zistíme, že autor údajného súkromného zjavenia bol verným stúpencom jediného pravého náboženstva založeného Bohom, že viedol dobrý a bezúhonný život, že jeho spisy nie sú v rozpore s Bibliou ani verejným učením pravej Cirkvi, že nebol ovládaný motívmi sebeckého zisku ani túžbou po peniazoch a inom majetku, že jeho spisy vyzývajú na praktizovanie dokonalosti ako autora, tak aj čitateľov, že Cirkev ich verejne neodsúdila, potom určite, pokiaľ zaznamenané poznatky predpokladajú nadprirodzené vnuknutie alebo priamu komunikáciu s vyšším svetom, nie je dôvod tieto spisy ihneď odmietat ako podvodné. Pri dôkladnejšom prešetrení sa potom už dostatočne presvedčíme, že ide o súkromné zjavenia. Ale ako dobre vieme, náš súhlas nemôže byť ničím viac ako ľudskou dôverou, teda nie dôverou na úrovni viery, ktorá je vyžadovaná Svätým písmom. Kedykoľvek sa takéto spisy dožadujú absolútnej viery, je jasné, že nejde o zjavenia a mali by byť okamžite odmietnuté ako falošné.

MÁRIA Z AGREDY

Mária bola dcérou Františka a Kataríny z Aranu. Narodila sa 2. apríla 1602 v malom meste Agreda neďaleko Tarazony v Španielsku. V roku 1617 založila s matkou Kláštor Nepoškvrneného počatia Panny Márie Rádu bosých františkánok v Agrede, kam obe vstúpili v januári 1618, a po roku zložila rehoľné sľuby. V roku 1627 bola proti svojej vôli zvolená za predstavenú kláštora a s krátkou prestávkou ju každé tri roky znovu zvolili, takže v úrade zostala až do svojej smrti v roku 1665.

Povešť o jej múdrosti a prezieravosti, a to nielen pri správe kláštora, ale aj v iných záležitostiach, sa rýchlo rozšírila za múry kláštora a aj ľudia z najvyšších kruhov štátu a Cirkvi vyhľadávali jej radu v dôležitých veciach. Kráľ Filip IV. ju niekoľkokrát navštívil v jej kláštore a mnoho rokov si s ňou písal listy o záležitostiach kráľovstva.

Nemenej ju však preslávili vznešené cnosti jej života, ktorý bol v mnohých ohľadoch vernou kópiou života svätého Františka. Zázrak bilokácie (prítomnosť na dvoch miestach súčasne) bol v jej prípade oveľa zvláštnejší a trval omnoho dlhšie než u ktoréhokoľvek iného svätca či svätice. Jej zdravý rozum, pravdivosť, úprimnosť, pokora a nesebecká láska k Bohu a ľuďom ju v neobyčajnej miere urobili schopnou odovzdávať Božie zjavenia ľuďom.

ČO JU PRINÚTILO, ABY PÍSALA?

Pri každom spise, ktorý sa odvoláva na súkromné zjavenie, musia byť starostlivo skúmané pisateľove pohnútky. Pokiaľ vyjde najavo, že sa pisateľ dal do práce z vlastnej vôle, so sebeckými úmyslami, kvôli finančnému alebo inému prospechu, so sklonom k výnimočnosti v náboženskom učení alebo praxi, ktoré nie sú ukotvené v zjavených pravdách, alebo že k písaniu došlo bez vedomia oprávnených nadriadených či konzultácie s nimi, mali by byť takéto spisy odmietnuté ako falošné. Boh s takýmto zámerom alebo za takýchto okolností nič nezjavuje, ale ponecháva prirodzený priebeh ľudskému zlyhaniu a zákerným a neblahým vplyvom pekla. Nič z toho sa však neobjavuje v spisoch Márie z Agredy. Aj keď bola vnútorne i zvonka vyzvaná na spísanie skutočností zo života Bohorodičky, bránila sa tomu dvanásť rokov, až kým ju nakoniec neprinútil výslovný príkaz jej nadriadených. Tento životopis začala napriek svojej nevôli spísať v roku 1637 a dokončila ho v roku 1645, pričom neustále prosila, aby bola zbavená svojej úlohy, ktorej sa necítila byť hodná. Ale sotva naliehanie predstavených ochablo a nesprávny úsudok hostujúceho spovedníka poskytol Márii dôveryhodnú zámienku, všetky spisy spálila, čím zničila svoju dlhoročnú prácu. Keď sa o tom dozvedeli vyššie authority a trvali na opätovnom spísaní všetkého, čo jej bolo nadprirodzeným spôsobom zjavené, opäť sa jej to darilo desať rokov odkladať. Až pod najprísnejším príkazom poslušnosti a hrozbou pokarhania konečne v roku 1655 začala pracovať na rukopise, ktorý dohotovila v roku 1665 a ktorý je dodnes uložený v kláštore v Agrede.

PREČO BOLO ZJAVENIE DANÉ ŽENE?

Pamätajme na to, že Božia všemohúcnosť nie je odkázaná na žiadny zvláštny nástroj a že Boh dokáže tvoriť z ničoho, veď aj v prípade proroka Baláma využil na zjavenie nielen tohto zlého muža, ale i jeho oslicu. Pri súkromných zjaveniach sa ukazuje, že Boh dáva prednosť ženám, kým mužov si vybral na zjavovanie dôležitých verejných právd Biblie a na verejnú výuku. Aspoň väčšina známych súkromných zjavení bolo odovzdaných ženám nového zákona a nie mužom, z čoho môžeme vyvodiť, že ženy sú na túto úlohu spôsobilejšie. Pravdou je, že služba posla nevyžaduje žiadne zvláštne vzdelanie ani hlboký prirodzený vhlad. Tieto vlastnosti by totiž mohli viesť k prekrúcaniu alebo zužovaniu zjavovaných správ do obyčajných ľudských pomerov, zatiaľ čo súkromné zjavenia sa využívajú práve na oznamovanie právd, ktoré prevyšujú prirodzené poznanie a chápanie. Pokora, veľká zbožnosť a láska spolu s hlbokou vierou sú vlastnosti zvláštnych Božích

poslov, a keďže ženy k týmto cnostiam inklinujú spravidla viac než muži, nemajú taký sklon redukovať Božie poslanstvo svojimi prirodzenými schopnosťami a chápaním. Výberom žien na svoje zvláštne zjavenie nám Boh dáva od samého začiatku na vedomie, že to, čo si praje zjaviť, presahuje prirodzené schopnosti vnímania a myslenia, tak u mužov, ako u žien.

AKO BOLO „MESTO BOŽIE“ PRIJATÉ?

Hneď ako „Mesto Božie“ vyšlo v tlači, vítali ho a chválili ako vynikajúce dielo. S nie menším nadšením boli v takmer všetkých európskych krajinách prijaté jeho preklady. Toto dielo si okamžite vyslúžilo uznanie a kladné hodnotenie ordinárov, univerzít i učených a významných mužov kresťanského sveta. Nejestvuje snáď kniha, ktorá by bola tak dôsledne skúmaná cirkevnými aj občianskymi autoritami a následne tak prozreteľne schválená ako „Mesto Božie“.

Z nariadenia pápežov Inocenta XI., Alexandra VIII., Klementa IX., Benedikta XIII. a Benedikta XIV. bolo dielo vždy znova podrobené najdôkladnejšej kontrole a opakovane vyhlásené za vierohodné, za vhodné na zbožné čítanie a za vyhovujúce. Už len zaznamenanie všetkých pochvál a odporúčaní chýrneho „Mesta Božieho“, ktorého autorke bol udelený titul „ctihodná“, by stačilo na jednu veľkú knihu.

OPOZÍCIA

Pretože „Mesto Božie“ tak energicky vyzdvihuje výsady Matky Božej a autoritu pápežov, nebolo možné očakávať, že by uniklo zlomyseľným ohováraniam a úkladom tých, ktorí boli poškvrnení jansenizmom a galikanizmom. V čase prvého vydania „Mesta Božieho“ vo francúzštine, okolo roku 1678, sa mnoho členov parížskej Sorbonny tajne alebo otvorene hlásilo k týmto sektám. Nepresný preklad s veľkým počtom interpolácií a nesprávnych interpretácií originálu sa pre Dr. Louisa Eliasa Du Pina a Dr. Hideouxa zo Sorbonny stal východiskom pre jedovaté výpady. Pápež Klement XI. označil Dr. Du Pina za „muža zhubného učenia“ a Hideoux sa ukázal byť zúrivým a fanatickým jansenistom, prečo aj bol vylúčený z Cirkvi ako heretik. Keď sa týmto a iným členom Sorbonny podarilo získať priazeň galikánskych príslušníkov dvora a cirkevných hodnostárov, ako v Ríme, tak i v Paríži, vymohli nelegálny zákaz spisu „Mesto Božie“, ktorý sa objavil v aktoch Kongregácie posvätných obradov. Po odhalení tohto skutku sa však nenašiel nikto, kto by si trúfal byť jeho garantom, a pápež Inocent XI. hneď 9. novembra 1681 zákaz zrušil a jednoznačne vyhlásil, že spis „Mesto Božie“ môže byť voľne šírený medzi duchovenstvom a laikmi. Samotná skutočnosť, že zákaz nevydala komisia Indexu, ale odbor, ktorý sa nezaoberal skúmaním kníh, svedčí o tom, že sú zaň zodpovedné galikánske intrigy, ktoré sa skryto rozšírili až do vysokých kruhov v Ríme a medzi spravodlivo zmýšľajúcich. Tento sektársky útok je zároveň presvedčivým argumentom pre dokonalosť a pravovernosť učenia obsiahnutého v zjaveniach Márie z Agredy.

Sviatok Zvestovania, 1912
Fiscar Marison, South Chicago

SCHVÁLENIE

Prvým pápežom, ktorý venoval sústredenú pozornosť dielu „Ciudad de Dios“, bol pápež Inocent XI. 3. júla 1686 ako reakciu na celú škálu búrlivých útokov a nástrah zo strany niektorých členov Sorbonny, o ktorých bolo známe, že sú jansenisti, vydal mimoriadny list, ktorým povolil vydávanie a čítanie „Ciudad de Dios“.

Podobné prehlásenie vydali niektorí pápeži aj neskôr. Boli to: Alexander VIII., Klement XI. a Benedikt XIII. Na tieto prehlásenia neskôr nadviazali dva dekrétmi vydané Kongregáciou posvätných obradov a schválené pápežmi Benediktom XIV. a Klementom XIV. Tým bola potvrdená pravosť a vierohodnosť diela „Ciudad de Dios“, ako ho rozpovedala a napísala ctihodná Božia služobnica Mária od Ježiša.

Vynikajúci pápež Benedikt XIII., keď bol arcibiskupom v Benevente, odkazoval na tieto zjavenia vo svojich kázňach o blahoslavenej Panne Márii. Dňa 26. septembra 1713 biskup v Seste v Taliansku podal námietku proti publikácii „Mesto Božie“, ale odpovedali mu, aby sa tejto aktivity vzdal, pretože je v rozpore s rozhodnutím pápeža Inocenta platným pre celú Cirkev.

Proces blahorečenia Márie z Agredy bol vo veľkom podporený španielskymi biskupmi a inými vynikajúcimi osobami v Cirkvi. Tak sa stalo, že krátko po jej smrti v roku 1666 bol Božej služobnici udelený titul „ctihodná“, čím sa otvorila cesta k jej blahorečeniu. Dúfame, že sa z Božej vôle čoskoro medzi jej početnými ctitelmi nájde služobník, ktorý sa z úcty k jej svätému životu a znamenitému spisu i mnohým zázrakom pri jej hrobe ujme tejto úlohy.

Redemptoristi vydali v roku 1885 nový preklad v nemeckom jazyku, ktorému sa od biskupa v Regensburgu dostalo schválenie a významné odporúčenie nasledujúceho znenia:

S úprimnou radosťou dávame naše biskupské schválenie prekladu pôvodného španielskeho spisu „Ciudad de Dios“ Márie od Ježiša a odporúčame túto knihu, ktorá iste povznesie čitateľov a bude pre nich zdrojom duchovného pozhennania.

*Ignác, biskup v Regensburgu,
Regensburg, 29. septembra 1885*

Nie menej významné je odporúčanie kniežaťa arcibiskupa salzburského, legáta a prímasa nemeckého:

Podľa dekrétov vydaných pápežmi Inocentom XI. a Klementom XI. je všetkým veriacim na čítanie odporúčená kniha „Ciudad de Dios“, napísaná ctihodnou Božou služobnicou Máriou od Ježiša.

Zmienenu knihu schválil celý rad biskupov dekrétmi vydanými na tento účel, štyri významné univerzity, v Toulouse, Salamance, Alcalá a v Lovani, a vynikajúci členovia rôznych rádov. Vzdelaný a zbožný kardinál A' Aguire prehlásil, že všetky svoje štúdie z päťdesiatich rokov svojho života považuje len za malú časť učenia obsiahnutého v tejto knihe, ktoré je v celom svojom obsahu v súlade so Svätým písmom,

s učením pápežov a cirkevných snemov. Aj ctihodný generálny predstavený u Svätého Sulpica abbé Emery vyznal: „Len od toho času, čo som čítal zjavenie Márie z Agredy, poznám náležite Ježiša a jeho svätú Matku.“

Preto neváhame s vydaním nášho biskupského schválenia pre „Ciudad de Dios“ a odporúčame túto knihu veriacim a zvlášť nášmu duchovenstvu.

František Albert, arcibiskup
Arcibiskupská kancelária v Salzburgu, 12. septembra 1885

Iné odporúčanie knihy „Ciudad de Dios“ z novej doby, ktoré sa nachádza v predslove nového vydania z rokov 1911 – 1912, je od biskupa v Tarazone:

Ja, Dr. James Ozoidi y Udave, z milosti Božej a Apoštolskej stolice biskup v Tarazone, apoštolský administrátor diecézy v Tudela.

Poverili sme nášho brata, kňaza Eona Eduarda Royra, kaplána a spovedníka v Konvente Nepoškvrneného počatia v Agrede, aby obozretne a presne posúdil rukopis nového vydania „City of God“, pripravovaného na vydanie členmi vyššie menovaného konventu. Osobne sme sa uistili, že zmienený kňaz túto úlohu svedomito splnil. Preto teraz dosvedčujeme, že nové vydanie „City of God“, okrem niekoľkých výnimiek týkajúcich sa pravopisných zmien, sa úplne zhoduje s pôvodným rukopisom ctihodnej matky Márie od Ježiša v Agrede.

James, biskup v Tarazone
Tarazona, 7. apríla 1911

ÚVOD K ŽIVOTOPISU KRÁĽOVNEJ NEBA

VYSVETLENIE DÔVODOV, PRE KTORÉ BOL SPÍSANÝ, A OBJASNENIE INÝCH, S TÝM SPOJENÝCH OKOLNOSTÍ

1. Neprekvapilo by ma, keby som bola odsúdená ako bezočivá, bláznivá a trúfalá každou osobou, ktorá si začne uvedomovať (pokiaľ je možné si to uvedomiť), že ja, prostoduchá žena, ktorá som sama osebe čírou slabosťou a nevedomosťou, pre svoje hriechy nadmieru nehodná, sa odvažujem písať o božských a nadprirodzených veciach. Takéto odsúdenie bude ešte viac oprávnené v tejto dobe, keď svätá Cirkev, naša matka, má dostatok učiteľov a osôb svätého života a keď je taká bohatá na učenie svätých otcov a učencov, v tejto našej nesmierne príhodnej dobe, keď i múdre a prezieravé osoby, plné svätej horlivosti v duchovnom živote, sú rozrušené a znepokojené čo i len najmenšou zmienkou o vyššom živote a vnímajú vízie a zjavenia ako nadmieru podozrivú a nebezpečnú cestu k získaniu kresťanskej dokonalosti. Pokiaľ nenachádzame ospravedlnenie pre takýto zámer v ňom samom, a už vôbec nie v snahe pokúsiť sa o veci, ktoré nás zďaleka prevyšujú, ktoré sú omnoho vyššie, než aby človek mohol dúfať, že ich dosiahne, a ktoré ďaleko presahujú všetky ľudské schopnosti, potom môžeme len konštatovať, že napĺňanie takého zámeru je buď známkou zvráteného úsudku, alebo výsledkom činnosti prevyšujúcej všetku ľudskú moc.
2. Ako verné deti svätej Cirkvi musíme uznať, že všetci smrteľníci, a to nielen s využitím všetkých svojich vlastných prirodzených síl, ale súčasne i všetkých spoločných a bežných milostí, zostávajú stále neschopnými, akoby nemými a nevedomými slabochmi tvárou v tvár takej náročnej úlohe, ako je vysvetlenie a popis skrytých tajomstiev a vznešených vecí, ktoré mocná ruka Najvyššieho vykonala v ľudskej bytosti, keď ju ako svoju Matku vyvolil na to, aby sa stala neobmedzeným morom milosti a výsad a depozitárom najväčších pokladov Božstva. Za akú neschopnú musí byť uznaná naša slabosť, keď aj anjelskí duchovia priznávajú, že im nestačia slová na opísanie toho, čo tak ďaleko prevyšuje ich myslenie a schopnosti. Život tohto Fénixa v Božom diele je ako oná zapečatená kniha, takže medzi tvormi neba a zeme niet nikoho, kto by ju bol hoden otvoriť (*Zjv* 5,3). Je teda zrejmé, že túto knihu môže rozpečať len mocný Pán, ktorý ju stvoril dokonalejšie ako všetky tvory, lebo je ňou ona sama, naša Pani, naša Kráľovná a Matka, ktorá bola hodna jeho nevýslovné dary prijať a náležite oceniť. V jej moci je zvoliť si vhodné nástroje a vďaka svojej sláve je schopná prejavíť tieto dary úmerne v čase a v spôsobe prospešnom pre jej jednorodeného Syna.
3. Som ochotná prehlásiť, že týmito nástrojmi nemôže byť nikto iný než učiteľia a učenie svätcov Katolíckej cirkvi alebo učenci v školách, ktorí učia ceste pravdy a života. Ale zmýšľanie a súdy Najvyššieho sú také vyvýšené nad naše zmýšľanie, ako je nebo vyvýšené nad zemou, pričom nikto nepozná jeho zámeru a nikto mu nemôže radiť v jeho diele (*Rim* 11,34). On je ten, kto drží vo svojej ruke váhy svätyně (*Zjv* 6,5), kto odvažuje silu vetra (*Jób* 28,25), kto drží

vo svojich rukách všetky nebeské telesá (Iz 40,12) a kto veľkou mocou svojho Ducha (Múd 11,21) usporiadal všetky veci vo váhe i miere a určil všetkému vhodné miesto a čas. On dáva svetlo múdrosti (Sir 24,27) a podľa svojej nadmieri spravodlivej priazne ju rozdeľuje a nikto nemôže vystúpiť do neba, aby ju zniesol z oblakov (Bar 3,29), ani nemôže poznať jej cestu alebo chápať jej chodníček (Bar 3,31). On jediný ju vníma takú, aká je, a prelieva ju ako dych svojej nesmiernej dobročinnosti, ako jas svojho večného svetla, ako bezchybný odraz a obraz svojej večnej štedrosti (Múd 7,25) prostredníctvom svätých duší medzi národmi, aby z nich urobil priateľov Najvyššieho a prorokov (Múd 7,27). Len sám Pán vie, prečo a s akým zámerom mňa, posledného spomedzi tvorov, takto pripravil, povolal, pozdvihol, zaviazal a prinútil spisať tento životopis jeho najsvätejšej Matky, našej Kráľovnej a Panej.

4. Bolo by za hranicou múdreho zmýšľania ktoréhokoľvek človeka si myslieť, že bez vplyvu a moci Najvyššieho myšlienka na takéto dielo by mohla vstúpiť do ľudského srdca alebo sa takáto iniciatíva zrodiť v mojej mysli, pretože uznávam aj vyznávam, že som slabá žena, nedostatočná vo všetkých cnostiach. Preto by mi mala byť cudzia myšlienka na podnikanie takého diela rovnako, ako na jeho odmietnutie z vlastnej vôle. Aby mohlo byť v tejto veci učinené spravodlivé posúdenie, zmienim sa jednoducho a pravdivo o niečom z toho, čo sa mi v súvislosti s týmto životopisom stalo.
5. V ôsmom roku od založenia tohto kláštora a v mojich dvadsiatich piatich rokoch mi bol pod poslušnosťou vnútený úrad, ktorého nie som hodna a ktorý zastávam až do dnešného dňa, totiž úrad predstavenej kláštora. Bola som veľmi ustarostená, smutná a vystrašená, pretože ani môj vek, ani moje sklony nezodpovedali požiadavkám na riadenie a vedenie druhých, skôr by bolo vhodnejšie, aby som ja bola vedená a poslúchala. Viem tiež, že preto, aby som mohla tento úrad vykonávať, musel mi byť udelený zvláštny dišpenz. Z týchto a ďalších dôvodov bol strach, ktorým ma Najvyšší po celý môj život križoval, značne posilnený. Navyše ma Boh ponechával v hroznej neistote, či som na bezpečnej ceste a či jeho priateľstvo strácam alebo získavam.
6. V mojom súžení som z hĺbky srdca volala k Pánovi, aby mi pomohol, pokiaľ je to jeho vôľa, aby ma oslobodil od takého bremena a nebezpečenstva. Hoci ma Pán nejakú dobu predtým pripravoval a prikazoval mi prijať túto funkciu, snažila som sa ospravedlniť vo svojej bojovnosti. On ma zakaždým utešil a zopakoval svoj príkaz, ja som však vo svojich prosbách neustávala, ba skôr som ich zosilňovala. Hoci som vnímala a chápala, že mi ukázal svoju svätú vôľu, ktorej som nemohla vzdorovať, súčasne som cítila, že mi ponechával slobodu vzdorovať alebo sa podvoliť, ako som si priala, aby konal v súlade s vôľou slabého tvora a s vedomím mojej úplnej nedostatočnosti. Takáto je Pánova múdrosť v zaobchádzaní s ľuďmi. Spoliehala som sa na túto jeho láskavosť a stále viac sa usilovala, aby som sa zbavila zjavného nebezpečenstva, ktoré naša ľudská prirodzenosť, zaťažaná zlozvykmi a vášňami, neberie spravidla tak vážne. Pán mi však stále pripomínal, čo si želá, povzbudzoval ma a prostredníctvom anjelov ma vyzýval, aby som poslúchla.

7. Taká utrápená som sa utiekala k našej Kráľovnej a Panej ako k jedinému útočisku vo všetkých súženiach. Po tom, čo som jej opísala svoj spôsob života a svoje priania, ráčila mi odpovedať nesmierne nežnými slovami: „Dcéra moja, daj sa utešiť a neznepokojuj sa vo svojom srdci pre túto úlohu. Priprav sa na ňu a ja tebe i tvojim podriadeným budem Matkou a Predstavenou, ktorú budete poslúchať. Doplním tvoje nedostatky a budeš mojou sprostredkovateľkou, skrze ktorú musí byť naplnená vôľa môjho Syna a môjho Boha. Hľadaj u mňa útočisko vo všetkých svojich pokušeniach a ťažkostiach, zveruj sa mi s nimi a prijímaj rady, ktoré ti budem dávať vo všetkých záležitostiach. Riad sa nimi a ja ťa budem podopierať a vždy budem hľadiť na tvoje trápenie.“ Tieto slová Kráľovnej ma potešili a upokojili moju dušu. Od tohto dňa Matka milosrdenstva znásobila svoju zhovievavosť voči mne, svojej otrokyni. Správala sa ku mne dôvernejšie a stále bola v spojení s mojou dušou. Prijímala ma, načúvala mi, s nevýslovnou blahosklonnosťou ma vyučovala tým, že mi v mojom utrpení udeľovala rady a povzbudenia. Napĺňala moju dušu svetlom, poznaním večného života a prikázala mi, aby som v jej prítomnosti obnovila svoje rehoľné sľuby. Akoby toho nebolo dosť, nesmierne prívetivá Matka a Pani sa ešte jasnejšie zjavila svojej služobnici, ktorej odhrnula závoj zo skrytých sviatostí a veľkolepých tajomstiev, ktoré sú aj napriek neznalosti smrteľníkov obsiahnuté v ich najsvätejšom živote. Hoci toto posvätné a nadprirodzené svetlo svietilo nepretržite a obzvlášť jasne v dňoch ich sviatkov, ale aj pri iných príležitostiach, keď som bola zasväcovaná do mnohých tajomstiev, nebolo doposiaľ také úplné, časté a jasné ako to, ktoré mi ráčilo byť udelené spolu s príkazom spísať históriu jej života, ako ma s ňou jej Majestát bude zoznamovať a diktovať mi ju. Zvlášť v jednom dni zo sviatkov najsvätejšej Márie mi Najvyšší dal vedieť, že mal vyhradených mnoho skrytých tajomstiev a požehnaní, ktoré zveril svojej nebeskej Matke v dňoch jej pozemského putovania, a že ma s nimi chce zoznámiť, aby mohli byť spísané pod jej vedením. Táto vôľa Najvyššieho, aj keď som jej odolávala, bola stále prítomná v mojej mysli celých desať rokov, pokiaľ som sa nepokúsila prvýkrát spísať tento božský životopis.
8. Svoje pochybnosti som predkladala svätým kniežatám a anjelom, ktorých Najvyšší poveril vedením práce na spísaní životopisu našej Kráľovnej, a netajila som pred nimi veľké rozrušenie a utrpenie vo svojom srdci, ani to, ako môj jazyk pri takejto náročnej úlohe meravie a stáva sa nemým. Oni však znovu a znovu odpovedali, že je vôľou Najvyššieho, aby som spísala životopis jeho najčistejšej Matky a našej Panej. Jedného dňa, keď som zvlášť dôrazne vznášala námietky a poukazovala na svoje ťažkosti, svoju neschopnosť a veľké obavy, prehovorili ku mne takto: „Máš dobré dôvody sa báť a byť znepokojená, ó, duša pochybujúca a váhajúca v záležitostiach, v ktorých by sme aj my anjeli konali podobne vzhľadom na našu neschopnosť patrične opísať, ako vznešene a veľkolepo pôsobil Všemohúci v Matke zbožnosti a našej Kráľovnej. Pamätaj však, najdrahšia duša, že skôr pomínie nebo, celý pozemský poriadok a všetky stvorené veci než slová Najvyššieho, ktorými sa mnohokrát zaviazal tvorstvu. Aj vo Svätom písme je napísané, že poslušný človek má hovoriť (Prís 21,28)

o víťazstve nad svojimi nepriateľmi a nemá byť v poslušnosti hoden trestu. Keď Boh prvému stvorenému človeku prikázal, aby nejedol ovocie zo stromu poznania, ustanovil cnosť poslušnosti, a keď prisahal, robil to preto, aby dal človekovi väčšiu záruku. Pán takto prisahal viackrát: napríklad keď sľuboval Abrahámovi, že Mesiáš vzíde z jeho pokolenia, dodal prisážené uistenie (*Gn 22,16*). Podobne sa zachoval pri stvorení prvého človeka, ktorému pripomenul, že poslušný nebude robiť chyby. Túto prisahu zopakoval tiež vtedy, keď rozhodol, že jeho najsvätejší Syn zomrie (*Lk 1,73*). Aj všetkých ľudí ubezpečil, že tí, ktorí budú poslúchať druhého Adama a napodobňovať jeho poslušnosť, ktorou obnovil, čo prvý Adam stratil svojou neposlušnosťou, budú žiť večne a nebudú podliehať vplyvu nepriateľov. Pamätaj, Mária, že poslušnosť má svoj pôvod v Bohu ako v jej prvotnom a základnom zdroji a my anjeli poslúchame moc jeho božskej pravice a jeho nadmieru spravodlivú vôľu. My nemôžeme jeho vôli odporovať alebo ju ignorovať, pretože vidíme nemennú Božiu Bytosť tvárou v tvár a vnímame, že jeho vôľa je svätá, čistá a pravdivá, nadmieru nestranná a spravodlivá. Túto istotu, ktorú my anjeli získavame prostredníctvom blaženého nazerania, vy smrteľníci čerpáte v patričnej miere ako pútnici zo slov Pána týkajúcich sa vašich hodnostárov a predstavených: „Kto vás počúva, mňa počúva, a kto vami pohŕda, mnou pohŕda.“ (*Lk 10,16*). Teraz, pretože poslušnosť vychádza z Boha, ktorý je základnou príčinou a predstaveným nás všetkých, je vhodné, aby jeho všemohúca prozreteľnosť prevzala na seba dôsledky poslušnosti, kedykoľvek to, čo je prikázané, nie je samo osebe hriechom. V súlade s tým nás Pán v takýchto záležitostiach uisťuje prisahou, a on by prestal skôr existovať, aj keď niečo také nie je možné, než by zlyhalo jeho slovo. Rovnako ako deti vychádzajú zo svojich rodičov a všetci živí z Adama množením z jeho prirodzeného bytia v jeho potomstve, tak sú všetci predstavení menovaní Bohom, zvrchovaným Pánom, kvôli ktorému sa im máme podvoliť v poslušnosti: ľudské bytosti svojim žijúcim predstaveným, my anjeli našej vyššej hierarchii rovnakej prirodzenosti a všetky bytosti spoločne vo svojich predstavených večnému Bohu. Spomeň si teraz, že ťa všetci predstavení vyzývali a prikazovali ti vykonať, čo stále váhaš vykonať. Pokiaľ by si začala písať omylom v domnienke, že tak v poslušnosti plníš jeho príkaz, urobil by Najvyšší s tvojím perom to isté, čo s Abrahámovým nožom vo chvíli, keď sa chystal obetovať svojho syna Izáka, keď jednému z nás prikázal, aby zadržal jeho ruku a nôž. Nedostali sme však príkaz, aby sme zadržali tvoje pero, ale aby sme ho ľahkým dychom urýchlili a aby sme s pohľadom upretým na jeho Majestáť viedli a osvecovali tvoj intelekt.“

9. Takúto podporu a takéto poučenie mi v tom čase dávali svätí anjeli a páni. Pri mnohých iných príležitostiach mi sväté knieža Michal odovzdával rovnaké priania a príkazy Najvyššieho. On ma stálym osvecovaním, láskavosťou a poučovaním doviedol k poznaniu veľkých svätých vecí a tajomstiev Pána a Kráľovnej neba, pretože bol jedným z anjelov, ktorí ju strážili, ktorí jej slúžili a ktorí boli vybratí z anjelských zborov, ako budem rozprávať na príslušnom mieste (zväzok I, č. 201 – 206). Tento veľký knieža, inak aj všeobecný ochranca a patrón svätej

Cirkvi, bol tiež zvláštnym svedkom a verným služobníkom pri tajomstvách vte-
lenia a vykúpenia, ako som často počula od samotného svätého Michala, ktorý
mi preukazoval zvláštnu priazeň a ochranu v mojich ťažkostiach a v nebezpe-
čenstve a ktorý mi v tomto mojom diele sľúbil pomoc a vedenie.

10. Okrem všetkých týchto a iných skutočností, ktoré tu nie je potrebné uvádzať,
a okrem toho, čo oznámim ďalej, mi sám Pán mnohokrát osobne prikazoval
a prejavoval svoju vôľu slovami, ktoré tu zopakujem. Jedného dňa, na sviatok
Obetovania najsvätejšej Márie v chráme, mi povedal: „Moja snúbenica, bojujú-
cej Cirkvi už bolo zjavených mnoho tajomstiev vzťahujúcich sa na moju Matku
a svätých, mnoho ich však zostáva stále skrytých. Tieto skryté tajomstvá, ktoré
sa týkajú predovšetkým jej vnútorného života, si teraz prajem vyjaviť a tiež si
prajem, aby si ich spísala pod vedením najčistejšej Márie. Odhalím a vysvetlím ti
ich, pretože som ich až doposiaľ v súlade so skrytými zámermi svojej múdrosti
držal v tajnosti, lebo podľa mojej prozreteľnosti nebol doposiaľ vhodný čas na
ich zjavenie. Teraz je však mojou vôľou, aby si písala. Poslúchni, duša!“
11. Všetky skutočnosti, o ktorých som sa zmienila, a mnohé ďalšie, o ktorých
by som sa mohla zmieniť, by neboli dosť naliehavé, aby prebudili moju vôľu
na takú namáhavú úlohu a takú cudziu stavu mojich schopností, pokiaľ by
sa k nim nepripojila pohnútka poslušnosti voči mojim predstaveným, ktorí
boli určení na to, aby vládli mojej duši a učili ma cestám pravdy. Moja nedô-
vera a obavy zaiste neboli také nepodstatné, aby mi dovolili dôjsť k plnému
rozhodnutiu bez ich príkazu v takej závažnej veci, pokiaľ som sa v iných, a to
i nadprirodzených a oveľa menej závažných záležitostiach tak veľmi spoliehala
na vedenie poslušnosti. Ako nevedomá žena som vždy hľadala túto polárku,
pretože je povinnosťou všetkých predložiť všetky záležitosti, aj keď sa zdajú
byť nesmierne ušľachtilé a nad všetku pochybnosť znamenité, na preskúmanie
a schválenie učiteľom a duchovným predstaveným Cirkvi. Takúto istotu som
sa snažila získať pre vedenie svojej duše, a najmä pokiaľ išlo o zámer spísania
životopisu Kráľovnej neba. Často som sa snažila zabrániť tomu, aby boli moji
predstavení vo svojom konaní ovplyvňovaní mojimi duchovnými skúsenosťami,
tak, že som, ako sa len dalo, zastierala mnoho vecí a s plačom prosila Pána,
aby ich osvietil, aby v nich vzbudil nedôveru voči mne, aby nad nimi bdel
a chránil ich pred klamom alebo aby nepripustil, že by som bola oklamaná
alebo zvedená na scestie. Často som si priała, aby samotná myšlienka na odsú-
hlasenie mojej účasti na tomto diele zmizla z ich myslí.
12. Dozriavam tiež, že démon využil moje prirodzené sklony i obavy a vynaložil
veľké úsilie, aby bránil tejto práci a aby ma zastrašoval a sužoval. Bezpochyby
by sa mu podarilo odvrátiť ma od práce, nebyť horlivosti a vytrvalosti mo-
jich predstavených v otupovaní mojej zbabelosti. Pán, najčistejšia Mária a svätí
anjeli pri jeho prenasledovaní často využívali príležitosti, aby obnovili svoje
osvietenia, znamenia a divy. Napriek tomu všetkému som svoj záväzok odkla-
dala alebo, lepšie povedané, mnoho rokov som sa mu bránila. Odmietala som,
ako opíšem neskôr, pre nedostatok odvahy podniknúť niečo, čo presahovalo
všetky moje schopnosti. Verím, že sa to nedialo bez zvláštnej prozreteľnosti